

[Ove Jensen]

muligt at gennemføre skattelettelsen med virkning fra 1984, hvorfor det med fremskridtspartiets accept blev aftalt at sende den såkaldte børnecheck på 800 kr.

Men for 1985 kan denne undskyldning for manglende tid til at få systemet indarbejdet ikke bruges. Her er simpelt hen tale om et klart forligsbud, som i hvert fald ikke fremmer denne regerings troværdighed. Som det er sædvane ved politiske forlig, får alle parterne nogle indrømmelser og forpligter sig samtidig til at stemme for noget, som man helst havde været fri for at medvirke til, og selv om der var ting i forligspakken, som fremskridtspartiet ikke brød sig om, har vi 100 pct. overholdt den indgåede aftale ud fra den opfattelse, at en aftale naturligvis skal holdes.

Fremsættelsen af dette lovforslag viser tydeligt, at regeringen ikke har denne opfattelse, og ifølge den konservative ordfører betragter regeringen det endda som en helt naturlig ting, at man bryder en aftale; det har åbenbart passet bedre ind i puslespillet med det radikale venstre.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Må jeg takke for tilslutningen fra stort set alle folketingets partier til dette lovforslag. Det er vel ikke helt rimeligt, at fru Ruth Olsen formindsker beløbet ved at lade, som om det kun er en klatskilling. Det er 800 kr., og det er 800 skattefrie kroner, og det vil for mange betyde noget, der svarer til en værdi af 1.000, 1.200, 1.400 kr., og det tror jeg mange børnefamilier vil blive glade for. Det var de glade for sidste år, og det bliver de forhåbentlig også glade for i år.

Det er vel nok rigtigt, som det er sagt, at det er en lidt u hensigtsmæssig måde at støtte børnefamilier på, men i det forslag til skatte-reform, som er grundlaget for forhandlingerne mellem et flertal af folketingets partier, indgår jo også spørgsmålet om, hvordan vi kan lave et skattesystem, som bedre tilgode-ser børnefamiliers interesser end det system, vi har nu.

Hr. Ove Jensen var ikke uventet inde på nogle historiske betragtninger om Rio Bravo-forliget, og det er vel nok rigtigt, at vi i år ligesom i fjor, hvor vi var enige om det, har valgt en anden formel fremgangsmåde end den, der egentlig blev aftalt.

Nu er det spørgsmålet, hvor meget man skal hæfte sig ved det formelle; det afgørende må være, at man hæfter sig ved realiteten, og ved at foreslå denne fremgangsmåde, der, som det er blevet sagt af regeringspartiernes ordførere, er administrativt lettere, har jeg lagt afgørende vægt på, at ingen børnefamilier stilles ringere ved at modtage den særlige udbetaling i stedet for et personfradrag.

Jeg finder denne ordning meget bedre socialt afbalanceret, idet mange af de børnefamilier, der netop har særligt behov for et tilskud, nu får det, mens de ikke ville få noget, hvis der var tale om et personfradrag.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Jeg synes, skatteministeren overser, at det ikke er et spørgsmål om, hvorvidt man opnår en tilsyneladende bedre administrativ løsning. Det, det drejer sig om, er, at regeringspartierne ikke overholder indgåede aftaler, og at de end ikke optager forhandlinger med dem, de har indgået aftalerne med. Det er aftalebrud, og det bliver det ved med at være, uanset hvordan skatteministeren forsøger at bortforklare det.

Aase Olesen (RV):

Hr. Ove Jensen er vred over den form, som er valgt for den forøgelse af fradraget, som der er tale om. Jeg vil gerne sige, at den er det radikale venstre på ingen måde ked af. Hr. Ove Jensen vil vel ikke bestride, at værdien af fradraget på statsskatten er lig med det beløb, der nu udbetales som tilskud? Så hvad angår beløbet, er der altså ikke noget problem.

Så er der spørgsmålet om, hvordan man skal ordne det, og når skatteministeren siger, at man har valgt en anden formel fremgangsmåde, vil jeg sige, at den er meget mere end formel, den er først og fremmest langt mere socialt acceptabel. Når man giver 800 kr. pr. barn, så er det 800 kr. med fuld værdi, uanset om forældrene har høj eller lav indkomst.

Havde man ordnet det, som fremskridtspartiet ønskede det, ville værdien af fradraget tælle meget mere for de høje indkomster end for de lave, så det er klart, at det radikale venstre må foretrække den foreslåede ordning.